

MĘCZARSKI FRANCISZEK (1877-1961)

Urodził się 2 września 1877 roku w Gostyniu w wielodzietnej rodzinie rzemieślniczej Jana (przybyłego ok. połowy XIX wieku z Podgórza koło Torunia) i Antoniny z domu Kraft. Wykształcenie średnie uzyskał po ukończeniu 4 klas Szkoły Wydziałowej w Toruniu i 2 klas Gimnazjum Realnego w Charlottenburgu. Od 1894 roku praktykował w kilku prywatnych instytucjach handlowych Torunia i Poznania. Po śmierci ojca przeniósł się do Gostynia, gdzie w latach 1896-1916 pracował w sądownictwie niemieckim w charakterze tłumacza. W 1911 roku zawarł związek małżeński z Anną Dudzińską (siostrą ks. Stanisława Dudzińskiego – wybitnego Wielkopolanina, znanego działacza niepodległościowego ziemi babimojskiej). Mieli trzech synów: Mariana, Lucjana i Edmunda oraz córkę Marię Aleksandrę.

Podczas odbywania cywilnej służby wojskowej w sądownictwie w Łęczycy i Kutnie, później również w administracji w Łęczycy i Gąbinie, wielokrotnie podróżował do Nowego Kramaska (ziemia babimojska). Tutaj wraz z wspomnianym już ks. Dudzińskim współorganizował miejscowe ogniwo Towarzystwa Gimnastycznego „Sokół”. Członkowie tej organizacji dali w 1919 roku zaczątek oddziałów powstańczych. W połowie listopada 1918 roku został wybrany do Rady Robotniczej i Żołnierskiej w Gostyniu oraz do miejscowej Rady Ludowej. Uczestniczył w przygotowywaniu powstania na ziemi gostyńskiej. Od grudnia 1918 roku do końca powstania był żołnierzem Straży Ludowej. W styczniu 1919 roku uczestniczył w przejęciu władzy w mieście i usunięciu pruskich urzędników. Dnia 1 kwietnia 1919 roku został mianowany pierwszym polskim wicestarostą powiatu gostyńskiego. Od listopada 1932 roku pełnił funkcję delegata rządowego w Zarządzie Miejskim w Gostyniu. W listopadzie 1935 roku powołano go na urząd burmistrza w Krobi.

W latach 1929-1935 sprawował godność prefekta gostyńskiej Sodalicji Mariańskiej Panów (po rezygnacji z funkcji Dobrogosta Lossowa z Grabonoga). W latach 1939-1948 pracował w Stadninie Koni Gogolewo-Niepart. Od 1949 roku aż do przejścia na emeryturę w 1958 roku działał w Zarządzie Gminnej Spółdzielni „Samopomoc Chłopska” w Gostyniu, pełniąc tutaj także funkcję wiceprezesa.

Zmarł 18 maja 1961 roku w Gostyniu i tutaj został pochowany.

Odnaczony był Wielkopolskim Krzyżem Powstańczym, Odznaką Grunwaldu oraz brązowym i srebrnym Krzyżem Zasługi.